

a reálgimnáziumban is tanított éneket, az utóbbiban még az énekkart is vezette.³¹⁹⁽³¹⁹⁾ Az iskolai énekkarokon kívül a munkásdalárda karnagya is volt.³²⁰⁽³²⁰⁾ Hangversenyeket is gyakorta tartott, például 1942-ban a budapesti rádióban a soproni nap alkalmából Bach- és Mozart-műveket adott elő, 1945-ban a templom beüvegezésére adott koncertet, melyet ötszázan hallgattak, és ennek révén 26.416 Pengő gyűlt össze.³²¹⁽³²¹⁾ 1956-ban Bach és Liszt műveiből az orgona javára rendezett hangversenyt; további fellépéseit hosszan lehetne sorolni. Az orgona állapotát is szíven viselte. Az orgonajavítási terveket tüzetesen átnézte, a hangszert az ő szakértő hozzáértése és tervei szerint bővítették és építették át. Teendői közé tartozott még a temetési szertartásokon a kántori teendők ellátása is, mely hivatásról még 1934-ben tartott előadást az evangélikus tanítókörzeti konferencián.³²²⁽³²²⁾

Amminger Kálmán 1939. november 14-én vette feleségül Doppler Teréziát. Házasságukból gyermek nem született. Vezetéknevét 1946-ban BM. engedéllyel „Szentgyörgyi”-re változtatta.³²³⁽³²³⁾ Az iskolák államosításakor, 1948-ban, állami tanítónak minősítették át. 1963-ban tanítónak ment nyugdíjba, egyházi szolgálatait haláláig folytatta. 1976. szeptember 7-én, 73 éves korában halt meg, és 10-én az evangélikus gyülekezet halottjaként búcsúztatták el. 52 éven át áldozatos hűséggel szolgálta az egyházat, lelkének gazdagságát átvitte orgonajátékába. Mindenkor szerényen, pontosan, lelkiismeretesen munkálkodott a gyülekezetért.

2008. LXII. ÉVFOLYAM 2. SZÁM / Sopron és térsége – Sopron és polgári Tanulmányok Tirnitz József emlékére / Zimányi Vera: Emlékezés Tirnitz Józsefre

218 Zimányi Vera: Emlékezés Tirnitz Józsefre

1964-ben az MTA Történettudományi Intézete munkatársaként azt a feladatot kaptam, hogy egy nagy, több évszázadnyi időkört átfogó ártörténeti munkát készítsek el. A szóba jöhető és az országhatáron belül elérhető források közül messze a Sopron városi számadáskönyvek bizonyultak e célra a legalkalmasabbaknak. Mivel az 1541 és 1750 közötti számadáskötetek tömeges adatainak kigyűjtése több évnyi munkát igényelt, megállapodás jött létre a Soproni Levéltár, a Magyar Országos Levéltár és az MTA Történettudományi Intézete között, amelynek értelmében a Soproni Levéltár hozzájárult ahhoz, hogy az Intézet akadémiai autón az Országos Levéltárba szállítsa a soproni számadáskönyvek sorozatát, egy-egy alkalommal akár 50 évre vonatkozó köteteket is. Több éven át, több fordulóval hoztuk-vittük ezeket az értékes forrásokat, amelyekből a Magyar Országos Levéltár kutatótermében éveken keresztül az adatok tömkelegét gyűjtöttem ki. Ezt az egész munkát végeredményben, a soproni levéltárosok nagylelkű segítőkészsége tette lehetővé – hiszen éveket nem tölthettem volna el Sopronban. Csak szeretettel és köszönettel tudok visszaemlékezni az akkori levéltár-igazgató, Horváth Zoltán, és Tirnitz József levéltáros jóakarató és megértő segítségére. Bár ezek a számadások akkor már mikrofilmen is rendelkezésre álltak, de az óriási mennyiségű, gót betűs német nyelvű szöveg eredeti iratok alapján történt kigyűjtése mégis nagyban megkönnyítette a munkát. E lehetőségért azóta is hálás szeretettel gondolok a soproni kollégákra, különösen Tirnitz Józsefre, aki az iratcsere lebonyolításában oly készséges és szívélyes volt. Segítőkészségük viszonzásaként szolgáljon az elkészült 531 oldalas kötet: Dányi Dezső – Zimányi Vera: Soproni árak és bérek a középkortól 1750-ig. Akadémiai, Budapest, 1989.

2008. LXII. ÉVFOLYAM 2. SZÁM / Sopron és térsége – Sopron és polgári Tanulmányok Tirnitz József emlékére / Közlemények